

Scénář – Jan Žanda

Vypravěč:

- Příběh Jana Žandy je vyprávěním o odvaze, sportu a schopnosti nenechat se zlomit dobou. Narodil se v roce 1964 ve Stodě, vyrůstal v rodině lékaře a už jako malý zažil události, které poznamenaly celé Československo. Jeho život se několikrát dramaticky změnil – jednou kvůli politice, podruhé díky sportu a potřetí po zážitku, který ho zbavil strachu ze smrti.

Pamětník:

- 5:11 - 5:16
  - „*Jsme byli 21. srpna na dovolené v Bulharsku a měli jsme se ten den vracet.*“
- 5:33 - 5:43
  - „*A já si jako dítě pamatuju takový ten stres těch rodičů, když se dozvěděli v den odjezdu, že nikam nejedeme a že se něco děje*“

Vypravěč:

- Otec byl lékař, ředitel okresního ústavu národního zdraví. Po roce 1968 ale veřejně odsoudil okupaci. A to mělo následky.

Pamětník:

- 7:49 - 7:57
  - „*Mého otce vyhodili z té práce za to, že veřejně odsoudil tu okupaci. A naše rodina vlastně prožila takovou turbulenci*“
- 8:35 - 8:41
  - „*Režim se mstil nejenom na těch lidech, na těch dospělých, ale i na dětech.*“
- 9:11 – 9:13
  - „*Mého bratra nevzali na střední školu*“

Vypravěč:

- Když se Jan hlásil na střední školu, dopadl stejně – odmítnutí z politických důvodů. Pomohlo mu ale něco, co režim nečekal: sport.

Pamětník:

- 14:56 - 14:58
  - „*Dostali jsme dvě zlaté medaile.*“
- 15:08 – 15:09
  - „*tohle se stalo v 8. třídě*“
- 16:02 – 16:15,
  - „*chodil jsem na různý ty radnice, kde vítání sportovců a podobně úspěšných. No a tenhle článek vyšel a mě v té době vyšlo to nějak v té době kdy mě nevzali na tu střední a v mém otci se to zlomilo*“
- 16:30 – 16:32
  - „*šel za nějakým krajským tajemníkem komunistické stran*“
- 16:38 – 16:43
  - „*a řekl mu, že jestli mě na tu střední školu nevezmou, tak v západním tisku v Německu vyjde článek.*“
- 16:54 – 16:56

- „a oni mě na odvolání přijali

Vypravěč:

- V osmnácti letech se Janovi zastavilo srdce. Pět minut byl mimo. A změnilo ho to víc než politika.

Pamětník:

- 10:34 – 10:40
  - „vzpomínky na nějaký ten tunel takový, takže já jsem tohle prožil a od té doby jsem se zbavil absolutně všech strachů

Vypravěč:

- Jan mluví o tom, že lidé mají tendenci si stěžovat – i když se dnes máme lépe než kdy dřív.

Pamětník:

- 11:50 - 11:56
  - „My Češi tady nikdy nevíme, co je krize. My si hrajeme na to, že máme krizi, že si nemůžeme koupit nový mobil.“
- 11:41 – 11:46
  - „třeba můj dědeček, když mi vyprávěl, co to byla krize, jak týden neměli doma, co jíst za první světové války“

Vypravěč:

- Sametová revoluce pro něj znamenala splněný sen – možnost vyjet za hranice.

Pamětník:

- 19:13 – 19:16
  - „v roce 1990, tak jsem vyrazil jenom do západního Německa,
- 19:18 – 19:20
  - „jenom ten pocit, že jsem mohl vyjet za hranici“
- 19:29 – 19:30
  - „mně to přišlo jako sen“

Vypravěč:

- Na závěr má pan Žanda jednoduché, ale silné poselství.

Pamětník:

- 23:50 – 23:59
  - „Mějte, buďte respekt k ostatním, věřte si, zbavte se strachu a uvidíte že váš život bude mít daleko větší smysl a budete šťastný“